

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 104/12
Люксембург, 19 юли 2012 г.

Решение по дело C-376/11
Pie Optiek SPRL/Bureau Gevers SA, European Registry for Internet
Domains ASBL

Лице, на което е разрешено единствено да регистрира име на домейн .eu за притежателя на марка, не е „лицензиант на предходни права“

Всъщност лицензиантите, които могат да предлагат регистрацията на марка като име на домейн .eu по време на т.нар. „Sunrise Period“, не включват лицата, които нямат разрешение да използват тази марка за търговски цели в съответствие с присъщите ѝ функции

Регистрацията на имена на домейн от най-високо ниво .eu¹ започва на 7 декември 2005 г. Тя се извършва на принципа „първи дошъл — първи обслужен“, а именно, че приоритет има първият заявител. През първите четири месеца обаче, така нареченият „Sunrise Period“, само притежателите на предходни права и официалните органи имат право да искат регистрацията. От друга страна се прави разграничение между притежателите на предходни права. Така, през първите два месеца право да искат регистрацията имат само притежателите на национални търговски марки и търговски марки на Общността, както и на географски означения. Техните лицензианти обаче могат да използват това преференциално третиране. Съгласно приложимата правна уредба EURid², органът, на който е възложена тази регистрацията, извършва регистриране на имената на домейн, заявени от предприятие, установено в държава от Съюза.

Американското дружество Walsh Optical предлага на своя уебсайт в Интернет контактни лещи и други свързани с очила артикули. Няколко седмици преди началото на „Sunrise Period“, то регистрира марката на Бенелюкс „Lensworld“. Освен това то сключва „лицензионен договор“ с Bureau Gevers, белгийско дружество, което извършва консултантска дейност в областта на интелектуалната собственост. Съгласно този договор Bureau Gevers трябва да регистрира име на домейн .eu на свое име, но за сметка на Walsh Optical. В резултат на това на 7 декември 2005 г., в първия ден от „Sunrise Period“, Bureau Gevers подава пред EURid заявка за името на домейн „lensworld.eu“. На 10 юли 2006 г. това име на домейн е регистрирано в полза на Bureau Gevers.

На 17 януари 2006 г. белгийското дружество Pie Optiek, което извършва дейност в областта на продажбата по Интернет на контактни лещи, очила и други продукти за очите, също заявява пред EURid името на домейн „lensworld.eu“. Малко преди това то заявява и регистрацията на фигуративната марка на Бенелюкс, съдържаща словния знак „Lensworld“. EURid обаче отхвърля това искане поради предходността на подадената от Bureau Gevers заявка. Понастоящем Pie Optiek твърди, че Bureau Gevers е действало спекулативно и е извършило злоупотреба.

¹ На основание Регламент (ЕО) № 733/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 22 април 2002 година относно въвеждането на .eu домейн от най-високо ниво (ОВ L 113, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 240) и Регламент (ЕО) № 874/2004 на Комисията от 28 април 2004 година относно определяне на правила на обществената политика за въвеждането и функциите на .eu домейн от най-високо ниво и принципите, които ръководят регистрирането (ОВ L 162, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 45, стр. 71).

² European Registry for Internet Domains ASBL.

При тези обстоятелства Cour d'appel de Bruxelles (Белгия), сезиран с въззивна жалба по този спор, иска от Съда да уточни понятието „лицензиант“, който има право да иска регистрация по време на първата фаза на „Sunrise Period“.

Съдът преди всичко констатира, че правото на Съюза не дефинира термина „лицензиант“. При това положение Съдът напомня, че домейнът от най-високо ниво .eu е създаден за да увеличи видимостта на вътрешния пазар във виртуалния пазар, който се намира в Интернет, като установи ясно идентифицирана връзка със Съюза, както и да даде възможност на предприятия, организации и физически лица в Съюза да се регистрират в специален домейн, което ще направи тази връзка видима.

Предвид тази цел в домейна от най-високо ниво .eu трябва да бъдат регистрирани имената на домейн, заявени от всяко предприятие, което има седалище, централно управление или основно място на дейност в Съюза, от всяка установена в него организация, без да се засяга прилагането на националното законодателство, както и от всяко физическо лице, пребиваващо в рамките на Съюза. Такива предприятия, организации и физически лица представляват лица, които могат да подават заявка за да регистрират едно или няколко имена на домейни в домейна .eu.

Що се отнася до притежателите на предходни права само онези, които имат седалище, централно управление, основно място на дейност или пребивават в Съюза могат през „Sunrise Period“ да подават заявки за регистрация на едно или повече имена на домейн в домейна .eu. Също така лицензиантите на предходни права могат да подават заявки за регистрация само ако отговарят на критерия за присъствие на територията на Съюза и разполагат, поне частично и/или временно, със съответното предходно право вместо притежателя.

Всъщност би било в противоречие с целите на съответната правна уредба, ако на притежател на предходно право, който не отговаря на критерия за присъствие на територията на Съюза, се даде възможност да получи име на домейн .eu посредством лице, което изпълнява този критерий за присъствие, но не разполага, нито дори отчасти или временно, с посоченото право.

По-нататък Съдът приема, че договор, с който съдоговорителят, наречен „лицензиант“, се задължава срещу възнаграждение да положи разумни усилия за да подаде заявка и да получи регистрация на име на домейн .eu за притежателя на марка, прилича повече на договор за услуга, отколкото на лицензионен договор. Това е така, още повече ако такъв договор не предоставя на този лицензиант никакво право да използва с търговска цел посочената марка.

Следователно такъв договор не може да се счита за лицензионен договор в правото на марките. При това положение съдоговорител, чиято задача е да регистрира име на домейн .eu за притежателя на въпросната марка не може да бъде квалифициран като „лицензиант на предходни права“ по смисъла на приложимата правна уредба.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708